

MALOGRADANŠTINA U VELIKOM GRADU

Zamislite da dođete u veliki grad, toliko hvaljen, za koji se smatra da u njemu žive isključivo civilizirani ljudi, koji cijene tradiciju i stalo im je do ljudskih vrijednosti...

I tako dođete promovirati svoj grad, pozvati ljude da vas posjeti i vide što to Kostajnica nudi, da se provozaju tih 90 kilometara... Oni na taj način ne bi upoznali samo našu - kostajničku tradiciju, nego tradiciju svih nas koji živimo u ovoj lijepoj zemlji. I tako, mladi iz naše škole odu u Zagreb i što dožive?

Dožive vrijeđanje i omalovažavanje, ruganje tih vrlo "civiliziranih" ljudi... Bilo je čak mišljenja da su naše divne djevojke obične seljančice te kako ih nije samo sramota doći i djeliti kestene? Pa halo ljudi moji, iz kojeg ste samo vi stoljeća, koji je vaš problem? To što oni žive u velikom gradu ne čini ih ništa boljim osobama od nas, baš suprotno. Čovjek kad je u velikom gradu gubi svoj identitet, samo zato da bi se uklopio i bio poput ostalih.

Smatram da se naši učenici nemaju čega sramiti, jer su napravili nešto vrlo pohvalno, dok bi se te "pametne" glave, pune sebe, trebale sad crvenjeti, jer su upravo oni ispali prave "seljačine" koje nemaju ni srama ni obraza. Za kraj, želim predložiti da idući put netko od odraslih ide s njima, u slučaju da opet dođe do takvog incidenta, da im ta osoba pokaže gdje im je mjesto i objasni im neke stvari... Eto, dragi moji, vi se i dalje trudite da napravite nešto dobro za svoj gradić, jer ništa se više ne cijeni od dobrog djela.

Autor: Ana- Marija Pavlović